

STEFAN VOITEC ELVTÁRS BESZÉDE

(Folytatás az 1. oldalról)

mozgósító hatással volt a nem proletár tömegek, amelyek szintén forradalmi akciókat folytattak a kizsákmányolás és a reakciós burzsoázia-földesuri rendszer ellen. Erős megmozdulások következtek be az agrárreform megvalósításáért elszánt küzdő parasztság körében. Fokozódott a forradalmi jellegű megmozdulások a hadseregben. A szocialista mozgalom ezekben az esztendőben nagy sikereket ért el a választási kampányok során — szocialista képviselők jelentős számban választottak be az ország parlamentjébe —, ékesszólóan tükrözve a munkásság, az összes elnyomott társadalmi rétegek forradalmát.

A vezető osztályok, amelyek vezetésben látták kiváltságait, el-elentámaszba lendültek a munkásság mozgalmaival szemben. 1920. március 13-án, élen Averescu tábornokkal, az „erős kéz” kormányát állították az ország élére. A kormány intézkedéseket tett a munkásság mozgalma megállítására, a sztrájkok, gyűlések betiltására, a munkástanácsok megszüntetésére, a gyári katonai őrségek újbóli megalakítására, a cenzúra ismételt bevezetésére és az ostromállapot megszorgítására.

A munkásosztály a harcok újabb erőteltjes fellendítésével válaszolt a kormány reakciós intézkedéseire. A sztrájkhullámok egymást követték, kiterjedtek az ország összes vidékeire, a munkásosztály minden fontosabb alakulatára. 1920. augusztustól kezdve az ország összes munkásközpontjaiban helyi általános sztrájkokat tartottak a munkakonfliktusokat szabályozó törvény ellen, amely az uralkodó osztályok drámai intézkedése volt a sztrájkmozgalom megakadályozására érdekében. Az egész munkásság körében hovatovább tért hódított a gondolat, hogy a harc magasabb és hatékonyabb formájákként országos általános sztrájkot kell szervezni.

Az általános sztrájkért sikrásszálók és azt aktívan előkészítő között ott voltak a szocialista szervezetek és a szakszervezetek olyan harcosai és aktivistái mint Gheorghe Cristescu, Constantin Iovanu, Alexandru Constantinescu, Mihail Gheorghiu-Bujor, Constantin Mănescu, Gheorghe Niculescu-Mizil, Al. Dobrogeanu-Gherea, Iancu Olteanu, Constantin Popovici, Ilie Moscovici, Păndele Becheanu, Elena Filipovici, Gheorghe M. Vasilescu-Vasile, David Fabian, Alexandru Pătrulescu, Gheorghe Teodorescu, Teodor Iordăchescu, Dumitru Grofu, Leonte Filipescu, Gheorghe Stoica, Ion Eloban, Lazăr Măglașu, Eugen Rozvany, Koman Müller, Carol Bartha, Petre Constantinescu-Iasi, Zaharia Tanase, Ion Elena, Mihail Crăciun, Iosif Ciser, dr. H. Aroneanu, Iancu Ilescu, Tiron Albani, Victor Brătuleanu és sokan mások.

Az általános sztrájk revindikatív programja, amelyet a Szocialista Part Főtanácsának és a Szakszervezetek Általános Tanácsának 1920. október 10–11-i összejövetele jóváhagyott, magában foglalta a következőket: tartsák tiszteltben a munkások egyesületi jogát; ismerjék el a munkásoköltöket és a munkástanácsokat az összes vállalatokban; vonják ki a katonaságot a gyárakból és függeszték fel a kollektív munka-konfliktusok szabályozására vonatkozó törvényt, szüntessék meg az ostromállapotot és a cenzúrát. Mindezek a munkásosztály, a széles néptömegek létező követelése voltak. A szocialista és a szakszervezeti mozgalom vezetősége figyelmeztette a kormányt, ha a követeléseknek nem tesznek eleget, „felhívjuk az egész ország munkásságát, hogy általános sztrájk formájában harcolja ki mindezeket, a létezőkhez kapcsolódó jogokat és szabadságjogokat”.

A kormányhoz beterjesztett követelési program, az általános sztrájk meghirdetésére vonatkozó elhatározás nagy visszhangot keltett az összes társadalmi rétegekben. Jeles román közéleti személyiségek, köztük Nicolae Iorga, dr. N. Lupu, Gala Galaction, dr. C. I. Parhon professzor, N. D. Cocea, Octav Băncilă és mások állást foglaltak az Averescu-kormány merev és bántó magatartásával szemben, kifejezték rokonszenvüket és helyeslésüket a munkásság igazságos követeléseiről. Nicolae Iorga 1920. október 19-én Szocialista követelések jelentőségét, a cím alatt napvilágot látott cikkében így írt: „Maguk a követelések megvizsgálást sürdülségek. Megvizsgálásuk során pedig óhatatlanul arra a következtetésre jutunk, amely nem legalizálja ugyan a szakszervezetek eljárását, de megadja neki azt az erkölcsi helyeslést, amely nem az adott cselekvések következményeiből, hanem elveiből fakad. Egyedül, Trancu, Averescu,

Argetoianu urakkal és a többiekkel szemben igény, hogy vizsgálják felül a visszaélések politikáját, illeszkedjenek be a törvény keretei közé, s ezen kívül legalább részben tegyenek eleget azoknak az igényeknek, amelyeket oly sokszor maguk tettek és természetesen tartottak”.

Annak következtében, hogy a kormány durván, provokatív módon elutasítja követeléseit teljesítését, 1920. október 20-án az egész ország munkássága általános sztrájkot hirdet. Lelkes harci felhívást küldött a kormány a Szocialista Part Végrehajtó Bizottsága és a Szakszervezeti Főbizottság kiáltványának szavai: „Mától kezdve az egész munkásság, az ország egyik végétől a másikig sztrájkba lépett... A romániai munkásság ma megkezdte minden eddigig legnagyobb harcát. Ebből a harcból győztesen fog kikerülni és győztesen is kell kikerülnie, mert oldalán az igazság. A mai általános sztrájk a munka sztrájkja az elődség ellen, az ehékek sztrájkja a daskalodók ellen, a becsület sztrájkja a becsületesség és a rablás ellen... Eljén az általános sztrájk! Eljén a szocializmus!”

Mint a melyből feltörő számos patak vizét egyesítő folyam, az általános sztrájk egybetömörítette az egész ország sztrájkakait, a legnagyobb méretű forradalmi hullámot alkotva. Több mint 400 000 munkás és más alkalmazott hagyta abba a munkát, csatlakozva a sztrájkharchoz. Nem volt olyan város, olyan iparközpont, ahol a dolgozók ne vettek volna részt ebben a nagy osztály-összecsapásban. A munka beszüntetése az ipar és a szállítás összes fő ágazataiban, a kohó-, a bányá-, a kőolaj-, a textil-, az élelmiszeriparban, a vasúti szállításban, a tenger- és a folyami hajózáásban megbénította az egész gazdasági tevékenységet. Az élet mintha megállt volna. Beigazolódtak a Chemarea című demokráta lapban az általános sztrájk előtt megjelent megszívó szavak: „Ezekben a nagy, forradalmi időkben először, az országot az általános sztrájk sulyos és néma uralma fogja hatalmába keríteni”.

Azokban a napokban teljes nagyságában és fennköltségében megmutatkozott az egész ország előtt a román proletariátus ereje. A sztrájk idején lenyűgözően megnyilatkozott a dolgozók egysége, függetlenül nemzetiségüktől. Az országak nemrég egyesült román területeken a sztrájkbizottságokban a románokkal együtt magyarok, németek, szerbek is részt vettek, s a követelések a munka- és életkörülmények javításával együtt az ország összes lakosai teljes jogegyenlőségnek biztosítását is felölték, nemzetiségre való tekintet nélkül.

Averescu tábornok reakciós kormánya, erőszakkal próbálva gátat vetni a munkásság revindikatív mozgalomának, a legkegyetlenebb terrorhoz folyamodott. Az az ember, aki beleegyezett 11 000 paraszt lemesárlásba 1907 tavaszán, most ugyanazt a gyűlöletet megteremtő intézkedéseket vezette be a munkásosztály és annak szövetségesei ellen. Rendkívüli állapotot léptettek életbe az ország egész területén. A parancsnokságok önkényes intézkedéseket foglaltak az állami vállalatok és egyes magánvállalatok alkalmazottainak mozgatására. A munkásszervezetek székházait bezárják és feloldják, a szocialista sajtót felfüggesztik; a munkásszervezeteket betiltják. A Szocialista Part vezetőségében tevékenykedő aktivistákat, sok ezer munkást letartóztatnak és megkínóznak. A sztrájk első napjaiban a békéj börtönben megvil. koltak H. Aroneanu orvost, a szocialista mozgalom egyik régi és következetes harcosát.

Nyolc napon át a munkásság keményen szembeszállt az ellene indított kegyetlen megtorlással. A tömegek nyomására a kormány megígerte a letartóztatott sztrájkolók szabadon bocsátását, a „Socializmus” című hivatalos pártlap újrakezdetének megengedését, a munkásszervezetek székházainak kivételét, békéltető főbizottság létesítését a munkásokvetelések megoldására.

Természetesen meg kell jegyezni, hogy a sztrájk szervezésében és irányításában megnyilvánult bizonyos gyengeségek, mégpedig annak következtében, hogy hiányzott az egyöntetűség a Szocialista Part vezetőségében, hogy léteztek egyes reformista koncepciók és gyakorlatok. Az a jelszó, hogy „a sztrájk idején mindenki otthon marad, nem rendezünk semmilyen tüntetést”, mint ismeretes, a munkásság ellenállásának gyengüléséhez vezetett, megkönnyítette a sztrájkakció erejének feloldását. A Szocialista Part és a szakszervezetek vezetősége, az opportunista elemek orientációját tükrözve a sztrájk beszüntetésére hívta fel a munkásságot. De sok helységben, ahol a sztrájkbizottságok élén forradalmi elemek álltak, a munkásság egészen november közepéig folytatta a harcot azzal az el-tökelt szándékkal, hogy kivívja létfontosságú követeléseinek teljes kielégését.

A közvélemény nagy rokonszenvvel támogatta a dolgozók igazságos harcát. Országszerte hatalmas szolidaritáló mozgalom indult a letartóztatottakkal és a bebörtönzöttekkel; a munkásokkal együtt a nem proletár rétegek — értelmiségiek, kisiparosok, tisztviselők — is tiltakoztak a kormány önkényeskedése ellen. Abban a számtalan perben, amelyet a sztrájkolók ellen indítottak, olyan jeles ügyvédek léptek fel védőként, mint Radu Rosetti, Dem. Dobrescu, Gr. Iunian, C. G. Cos-taforu, N. D. Cocea, Vasilescu, Nottara, C. Parascivescu-Bălăceanu, Laurențiu Oanea és mások. A sztrájkolókkal való szolidaritás viszhangja eljutott a parlamentbe is, ahol a szocialista képviselők mellett számos demokratikus nézeti polgári politikus is tiltakozott. Az általános sztrájk, mint a nemzetközi proletariátus akkori kiemelkedő akcióinak egyike, a világ számos országában szolidaritást keltett.

Bár az 1920-as általános sztrájk nem vezetett a munkások összes követeléseinek kielégítéséhez, fontos momentum volt a munkásszorgalom újabb fellendülésében és mélyreható következményekkel járt az ország politikai és társadalmi életére. A sztrájk az összes romániai városok és ipari központok valamennyi munkásának erőteljes, hősi osztálycsatája volt. Az általános sztrájk legfontosabb jellegzetessége közé tartozott az, hogy a gazdasági követelések szervesen összefonódtak a politikai követelésekkel. A történelmi szerepének tudatában lévő munkásosztály nemcsak a jobb munka- és életkörülményekért szállt síkra, hanem széles körű politikai szabadságjogokért is, az egész nép nevében lépve fel az uralmon lévő reakciós körök politikájának megváltoztatásáért és azért, hogy Romániát a demokratikus fejlődés útjára vezesse.

A burzsoázia és a földbirtokosok színtáblán volt azzal, hogy az általános sztrájk elfojtása nem jelenti a munkásosztály legyőzését és még kevésbé a romániai forradalmi mozgalom felszámolását. Jelentőségét ebből a szempontból Argetoianu akkori megfogott re-akciós belügyminiszter alábbi értékelése: „A harc megkezdődött és nem a sztrájk letörésével ért véget; ez volt az igazság és egyre nehezebb napok következtek. Mi, belügyminiszter mindannyian tudtuk ezt. A kommunista vezetők kudarcukat a tapasztalat hiányával magyarázták és egy percig sem gondoltak a meghátrálásra”.

Az 1920 októberi sztrájkok jelentősége jót meghaladta az adott pillanat kereteit, következményei pozitívan kihatottak a romániai munkásszorgalom egész fejlődésére.

Az általános sztrájk tapasztalatai alapján fokozódott a politikai-ideológiai tisztázódás folyamata a munkásszorgalom soraiban. A munkásosztály megértette, hogy a régi Szocialista Part, annak taktikája és szervezési módja már nem felelt meg az új szakasz követelményeinek, hogy csak akkor léphet fel sikeresen a kizsákmányoló osztályok ellen, ha mélyrehatóan megújítja kommunista pártja változtatjait. Az új pártnak át kellett vennie és tovább kellett fejlesztenie a Szocialista Part harci tapasztalatainak és hagyományainak pozitív részeit, egész tevékenységét a marx-lenini tanítás szilárd aljára kellett helyezni. Következtesen forradalmi politikát kellett folytatnia, s úgy kellett szervezkednie, hogy a munkásosztály élcsapatoként jelentkezzen és vezetői, tudja a munkásosztály és az egész nép felszabadulását. A Socializmus című lap, hangzó adva a munkásosztályt foglalkoztató időszerű kérdéseknek. A Vontjuk szorosabbra soraikat című cikkében ezeket írta: „A bennünk vezérlő marxista elmelet megköveteli, hogy elsősorban életkörülményeinket, országunk viszonyait ismerjük, tudjuk, hogy milyen talajban kell ásnunk és mindegyikünknek hogyan kell leraknia szervezeteink alapját. Építsük újra házukat masszív kőalapra, hogy ne rendíthessék meg a viharok, ne sodorhassák el az áradások, ne rázhassák meg a föld-rengések”.

Az általános sztrájk legbecsebb eredménye éppen az volt, hogy kikristályosította ezeket a következtetéseket a szocialista harcosok, a haladó munkások tudatában. Az 1920 októberi nagy proletárcsata éppen ezért kiemelkedő helyre került munkásosztályunk, az egész román nép történetében. A sztrájk tanulságai az 1921 májusi történelmi kongresszus határozataiban öltöttek testet. A kongresszus ugyanis elhatározta, hogy a szocialista pártot a marx-lenini ideológia alapján épülő kommunista párttá alakítja át.

Amint Nicolae Ceaușescu elvtárs hangsúlyozta, „a kommunista pártnak, a munkásosztály élcsapatá-

nak megalakítása a marx-lenini ideológia alapján az egyik legnagyobb jelentőségű mozzanata volt a romániai proletariátus történetének. Ennek folytán a forradalmi harc magasabb fokra emelkedett, erőteljesen fellendült a munkásszorgalom ideológiai-politikai tisztázódásának folyamata, a proletariátus és a többi dolgozó néptömeg osztálytudatának fejlődése. A kommunista párt folytatja a társadalmi és nemzeti felszabadulást, az egész népet harcot, a romániai munkás- és szocialista mozgalom legjobb hagyományait, s az új történelmi körülmények között hiven képviseli a munkásosztály, az egész nép érdekeit. Ettől kezdve a kommunista párt vezette munkásosztály részt vett és hallatta szavát az ország minden jelentősebb eseményében, vezetve a társadalmi haladásért vívott harcot”.

A szónok a továbbiakban rámutatott, hogy a Román Kommunista Párt megalakulásától eltelt fél évszázad tanúsága szerint a párt mindenben megfelelt a forradalmi harcosok, a hazánk dolgozó által hozzá fűzött reményeknek. A kommunista párt megszervezte a harcot a kizsákmányoló osztályok ellen, a teljes nemzeti és társadalmi felszabadulást, s a forradalmi hősiesség és önfelelődozás számtalan lapját írta be országunk történetébe. A párt vezetésével a dolgozó nép a harcok és a győzelmek hosszú útját járta be, megdöntötte a kizsákmányoló osztályokat és a külföldi imperialisták uralmát és első ízben vált sorsa teljes urává. Ugyanezzel a kirobbant történelmi harcok legnagyobbat korszakába — a szocializmus korszakába —, ahol beteljesültek számtalan harcos forradalmi nemzedék eszményei. Határtalan az örömmel azoknak, akik öt évtizeddel ezelőtt, 1920 októberében átlétek a nagy forradalmi osztálycsaták napjait, s akik megérték napjainkat, az új társadalmi rendszer végleges győzelmét.

Romániában a szocialista forradalom és építése győzelmének egyik jelentős tényezője az volt, hogy 1948-ban a két munkáspárt, a kommunista és a szociáldemokrata párt — egyetlen marxista-leninista pártban történt egyesülésével létrejött a munkásosztály politikai és szervezeti egysége, s Románia az első országok közé tartozott, ahol ezt az egységet megvalósították. Mint ismeretes, az egyesülés hosszú és fáradságos folyamat eredménye volt; ez a folyamat még az ország felszabadulása előtt kezdődött és annak a népi forradalomnak a tüzeiben folytatódott, amely elmélyítette az együttműködést a kommunista és a szociáldemokrata párt között, létrehozta az elvtársi közéletet aktivisták és tagjaik között, a politikai-ideológiai tisztázódáshoz, a forradalmi, marx-lenini ideológiai elajátításához vezetett. A munkásosztály egységes pártjának megteremtése véget vetett a munkásszorgalom több mint 20 éves szakadásának, lényegesen növelte a munkásosztály harcoképességét, biztosította a munkásosztály, az egész nép számára azt a politikai erőt, amelynek vezetésével megvalósult Románia földjén az új, szocialista rend felépítésének nagyserű műve.

Történelmileg rövid idő alatt országunk mély, megújító változásokon ment át. Az ezekben az években következetesen megvalósított szocialista iparosítás megvalósította a nemzetgazdaság szerkezetét. Az ipar az anyagi termelés döntő ágazata lett, a nemzeti jövedelem fő forrása, az állami függetlenség és szuverenitás szilárd alapja.

Szüntelenül modernizálódk és fejlődik a szocialista mezőgazdaság, gazdaságunk fontos szektora. A termelőerők általános fejlődése eredményeként évről évre növekedett a nemzeti jövedelem, s ennek alapján rendszeresen intézkedések történtek a nép életszínvonalának emelésére, ami a párt és az állam politikájának legfőbb célja. Szocialista nemzetünk szellemi élete egyre gazdagabbá válik az oktatás, a tudomány, a művészet és a kultura fejlődése nyomán.

A társadalom előrehaladását erőteljesen ösztönzik azok az intézkedések, amelyek a párt kezdeményezték a gazdaság, az egész társadalmi és állami tevékenység vezetésének és szervezésének tökéletesítésére. Pártunk politikájának állandó célja szüntelenül mélyíteni a szocialista demokráciát, megteremtési a legkedvezőbb feltételeket a tömegek részvételére az ország vezetésében, az emberi egyenlőség teljes érvényesítésére, rendületlenül munkálkodni a társadalmi igazság és méltányosság elveinek megvalósításán.

Mig 50 évvel ezelőtt a romániai munkásosztály ádáz társadalmi csatákat vívott a jobb életért és a demokratikus szabadságjogokért, ma vezető társadalmi erő az ál-

haza felvirágoztatásának fő tényezője. A parasztság, amely évtizedekkel ezelőtt szükségében és szegénységben vergődött, ma ura annak a földnek, amelyet szorgalmasan megművel, a munkásosztályal együtt tevékenyen részt vesz az állam vezetésében. A népi hatalom bevezetéséért vívott harc tüzeiben létrejött munkás-paraszt szövetség magasabb fokra emelkedett az új rendszer győzelmé, a gazdasági és társadalmi struktúrában bekövetkezett változások nyomán. Az ország fejlődését értékesen előmozdítja a szocializmus ügvehez mélyedősen hű értelmiségünk.

A nemzeti kérdés marxista-leninista szemlében való megoldása, az összes állampolgárak teljes jogegyenlőségének biztosítása, nemzetiségre való tekintet nélkül, le- rakta a román nép és az együttműködés közötti testvéri barátság szilárd alapjait. Tartósan megszilárdult az egész nép társadalmi-politikai egysége a kommunista párt körül, s ez az egység hatalmas lendítő ereje társadalmunknak.

Az országunkban végbement mélyreható átalakulások kidoborítják a román nép alkotó erejét, betetőzik hosszú küzdelmét, a hazasokoldalú fejlődésének szolgálatába állított odaadó munkáját. Ezek az átalakulások a párt politikájának megvalósításából fakadnak, ragyogóan tanúsítják, hogy helyes ez a politika, amely a marxizmus-leninizmus alapelveinek Románia konkrét körülményeire való alkalmazásán alapul, tükrözik ezt az elkötelezettséget, amellyel a párt a román nép létezőit és törekvéseit szolgálja.

Most, amikor az 1920 októberi általános sztrájk 50. évfordulóját ünnepeljük, egész népünk minden alkotó energiájával azon van, hogy teljesítsük az 1970-es tervet, sikeresen megvalósítsuk az egész öt éves tervet, előkészítsük a fel-tételeket a nemzetgazdaságfejlesztés következő öt éves tervére. A párt- és államvezetés intézkedése, a dolgozók kitartó erőfeszítése nyomán a termelés — a természeti csapások okozta nehézségek ellenére — továbbra is gyors ütemben növekedett. Az első három negyedéves az ipari termelés tervet teljesítettük, sőt túlszárnyaltuk, a növekedés üteme a múlt év azonos időszakához viszonyítva 12,4 százalékos volt.

Szocialista nemzetünk úgy rohatja legjobban kegyeletet az elődök, a román nép forradalmi hagyományai előtt, ha áldozatteljesen és hazafias lendülettel munkálkodik a sokoldalúan fejlett szocialista társadalom építési programjának valóra váltásán, amely programot a Román Kommunista Part X. kongresszusa fogadta el. A párt vezetősége és személyesen főtálcara, Nicolae Ceaușescu elvtárs közvetlen irányításával összeállított 1971–1975-ös öt éves terv rendkívül jelentős feladatokat állapít meg a szocialista iparosítás gyors ütemű folytatására, a mezőgazdaság belterjes és sokoldalú fejlesztésére a műszaki haladás széles körű előmozdítására, az egész gazdasági tevékenység hatékonyságának növelésére. Románia ezt az utat járva hovatovább megközelelti a gazdaságilag fejlett államok színvonalát, erőteljesen gyarapítja a társadalmi vagyonot, biztosítja az egész lakosság életszínvonalának további emelkedését.

Szocialista hazánk sokoldalú haladásának biztosítéka — a Román Kommunista Párt vezető szerepeinek erősítése.

A fennállásának félszázados évfordulójára készülő kommunista partunk legőzöndhetetlen politikai erő, soraiban lelkesedéssel és magas fokú felelősséggel tevékenykednek népünk leghaladóbb fia: munkások, parasztok, értelmiségiek — románok, magyarok, németek és más nemzetiségűek. A párt meghatározó jellegzetessége rendíthetetlen egysége, összeforrott vezetősége körül, élén a pártfőtitkárral, Nicolae Ceaușescu elvtárral, szerves kapcsolatban a néppel. Ez a párt erejének kiapadhatatlan forrása, ez teszi lehetővé, hogy az egész társadalom haladásának hajtóerejeként működ-jék, hogy biztos kézzel vezérlelje a sokoldalúan fejlett szocialista társadalom építését.

A párt, amikor gondoskodik a szocialista társadalom építéséről, amikor erőt nem kímélve feljuttatja az ország gazdaságát és kulturáját, teljesíti magasztos kötelességét, amennyiben hozzájárul a szocializmus és a béke erőinek megszilárdításához világszerte.

A párt belpolitikájával szoros egységben széles körű munkásságot fejt ki nemzetközi téren. Nicolae Ceaușescu elvtárs nemrégiben az Egyesült Nemzetek Szervezetének jubileumi ülésén, a

ismét megerősítette a realizmus és a marx-lenini elvszerűség jégyben fogott román külpolitika vezérelveit és fő irányvonalait. A közgyűlési beszéd, amely széles körű nemzetközi visszhangot keltett, ragyogóan kifejezte népünk létfontosságú, békére és társadalmi haladásra irányuló törekvéseit, forró ragaszkodását a szocializmus, a béke, a népek közötti megértés ügyéhez.

E politika szellemében pártunk és államunk következetesen nemzetközi tevékenységének közepontjába állítja az összes szocialista országokkal való testvéri barátság és szövetség erősítését, az ezekkel az országokkal való politikai, diplomáciai, gazdasági, műszaki-tudományos, katonai, kulturális kooperáció és együttműködés elmélyítését.

Románia egyidejűleg széleskörűen fejleszti kapcsolatait az összes országokkal tekintet nélkül társadalmi rendszerekre, harcol a nemzetközi együttműködés bővítéséért, ami a béke erősítésének legintézkonyabb útja.

Pártunk és államunk következetesen előmozdítja a nemzetközi kapcsolatokban a függetlenség és a szuverenitás, a jogegyenlőség, a belügyekbe való be nem avatkozás és a kölcsönös elnyök elveit, mert csakis ezek az elvek biztosíthatják a kölcsönös bizalom és bizalomra épülő kapcsolatokat az államok között.

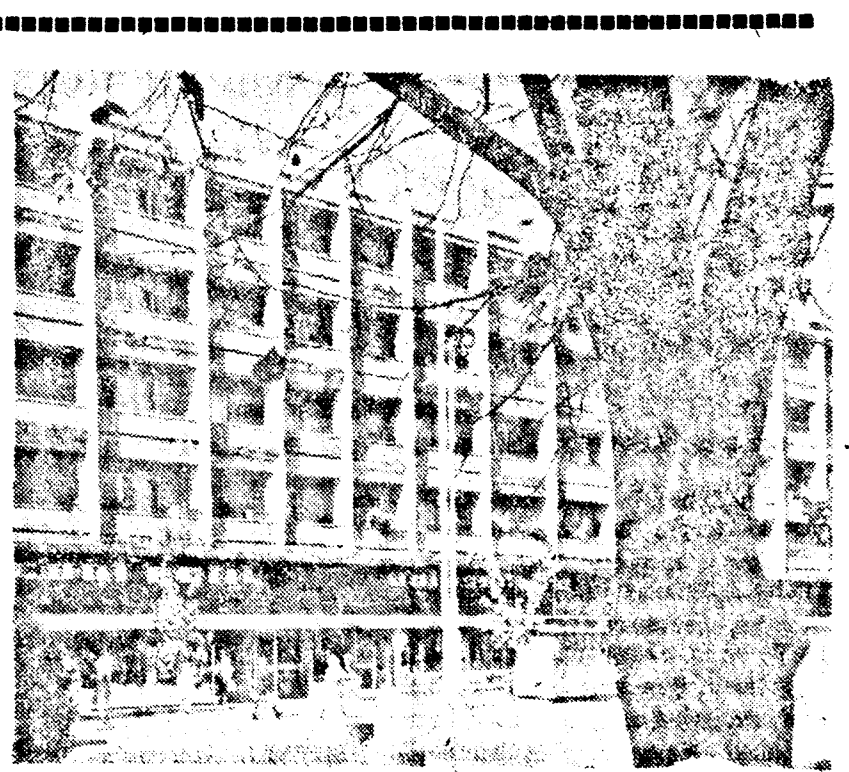
A román nép önzetlen segítségét nyújtott és nyújt a jövőben is azoknak a népeknek, amelyek az imperializmus és a neokolonializmus ellen küzdenek, bővíti együttműködését azokkal az országokkal, amelyek kivittak függetlenségüket és az önálló fejlődésért küzdenek. Országunk következetesen sikrásszáll az államközi konfliktusok békés rendezéséért az USA vietnami agressziójának megszüntetéséért, a közel-keleti konfliktus politikai rendezéséért, a világon fennálló nyugalanság és feszültség gocainak felszámolásáért.

A beszédet több ízben erősen megtapsolták. Az ünnepi gyűlés után párt-

Pártunk és államunk megkülönböztetett figyelmet fordít az európai biztonság megteremtésére, a kontinens nepei közötti bizalom és közlekedés légkörének a kialakítására, az összes érdekelt államok részvételével megtartandó európai konferencia feltételeinek megteremtésére.

A Román Kommunista Part mint a szocializmus és a béke erőinek aktív alakulata szüntelenül erősíti baráti és szolidaritási kapcsolatait a testvérpártokkal, a demokratikus, haladó szervezetekkel, kitartóan küzd a kommunista és munkásszorgalom egységének, a jelenkor összes antiprealista erői egységének megszilárdításáért. Meggyőződésünk, hogy az összes kommunista és munkáspártok együtt erőfeszítése folytán a nemzetközi kommunista mozgalomban mutakozó jelenlegi nehézségek leküzdhetők, hogy a szocializmus és a béke erői újabb győzelmeket arathatnak az imperializmus ellen, a bekeért és a társadalmi haladásért vívott harcban.

Az 1920 októberi általános sztrájk 50. évfordulójára népünk nagy ünnepének, a Román Kommunista Part félszázados évfordulójának előestéjén emlékezünk — mondotta befejezésül a szónok. Pártunk állandóan ápolja és nagyra becsüli a dolgozó nép forradalmi harcának gazdag hagyományait, e hagyományokat a nemzet erkölcsi és szellemi tárháza legbecsebb kincseinek tekinti, igen hathatós eszköznek tartja az ifjú nemzedékek, az összes dolgozó forradalmi hazafias és internacionalista neveléséhez. A harci mult felidézése a Román Kommunista Part X. kongresszusa által feltárt ragyogó tavlatokkal együtt lelkesíti egész népünket, hogy mindent megtegyen a sokoldalúan fejlett szocialista társadalom megteremtésére, hazánk szüntelen felvirágoztatására, egész szocialista nemzetünk boldog életének biztosítására irányuló program valóra váltásáért.



A R A D (KELEN FERENC felvétele)

Minitechnikus

Idén harmadizban rendezte meg az Országos Pionirtanács a Minitechnikus-versenyt, amely nagy népszerűségnek örvend a gyermekek körében. Bizonyítja ezt a résztvevők rekordszáma is. Idén több mint 10 ezer pionir (260-an Arad megyéből) nevezett be a kis minitechnikusok intelligenciát, alkotóképességet, találékonyságot követelő versenyébe.

A beklüdtött alkotások közül kiválasztották a legsikerültebbeket, mintegy ezer versenymunkát. Ezek képeztek a Bukarestben megrendezett Minitechnikus kiállítás anyagát, amely oly sok nézőt vonzott a nyári hónapokban. A látogatók között ott volt a nagy román tudós Henri Coandă is, aki elragadtatással nyilatkozott a minitechnikusok ügyességéről, bámulatos műszaki ismeretéről. A világhírű tudós a Minitechnikus klub tiszteletbeli tagjává választották.

A kiállításon bemutatott munkákat szakemberekből álló zsűri értékelt. Több aradi pionir részesült díjazásban. A díjakat a minap osztották ki

az aradi Pionirház dísztermében. Szabó János, a Pionirház rádiókörének tagja, Sátor világitó-berendezésért” megkapta az „Eredetiség” díjat. Az ölelet alkotás jelenleg a gyermekek Budapesten megnyílt nemzetközi műszaki kiállításán vesz részt. Smutny Károlyt a zsűri különdíjjal tüntették ki, autó jelzőberendezéséért. A 7-es számú Általános Iskola minitechnikus csoportja: Zsiga János, Geck Ernő és David Liviu, a Racheta utca-törtir folyóirat díjat kapta és mindhármukat az a megtiszteltetés érte, hogy a Minitechnikus klub tagjainak soraiba léphettek.

Ugyancsak ez alkalommal Moldovan Porfire elvtárs a Megyei Pionirtanács elnöke 20 dícsérőkölevelet osztott ki a kiállításban részt vett pionirok között.

Az idei jó szereplés ösztönzőleg kell hasson az aradi és Arad megyei pionirokra, hogy jövőre még szebb eredményeket érjenek el.

JIREGHIE VIRGIL tanár

